
[2007-29-RE](#)

CAUSA 2007-29-RE

Número de registre 384-2007. Recurs d'empara

AUTE DE L'1 DE FEBRER DEL 2008

BOPA núm. 13, del 13 de febrer del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 31 de juliol del 2007, per la representació processal del Sr. Mohamed Bakhat, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 19 d'abril del 2007 i contra l'aute del 9 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en diversos dels seus vessants, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs, que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringit els drets fonamentals al·legats, que anul·li les resolucions objecte de recurs "reposant a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 21 de setembre del 2007;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El Govern d'Andorra va acordar desestimar la demanda de renovació de l'autorització de residència i treball del Sr. Mohamed Bakhat, d'acord amb l'article 65 b) de la Llei qualificada d'immigració que preveu com a motiu de desestimació el falsejament o l'omissió de dades de documents o d'informació.

Segon

El Sr. Mohamed Bakhat va presentar una demanda jurisdiccional contra aquesta resolució administrativa i, el 24 de gener del 2007, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar en tots els seus termes la demanda esmentada i va declarar les decisions administratives conformes a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer

La part demandant va presentar un recurs d'apel·lació contra la sentència de primera instància i, el 19 d'abril del 2007, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia el va desestimar.

Quart

El Sr. Mohamed Bakhat va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que s'havia vulnerat el seu dret a obtenir una decisió completa fonamentada en dret i congruent amb les pretensions i motius invocats en el recurs d'apel·lació.

Cinquè

El 9 de juliol del 2007, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia també va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions, perquè va considerar que s'havia limitat a reproduir els arguments exposats en primera i en segona instància. Sobre el fons, afegia que el litigi versava sobre la interpretació de l'article 65 de la Llei qualificada d'immigració, i que durant la instrucció es va establir que l'agent havia efectuat deliberadament una falsa declaració i havia manifestat una clara voluntat d'enganyar les autoritats andorranes, fet suficient per justificar la denegació de la renovació de la seva autorització de residència i treball.

Sisè

El 31 de juliol del 2007, la representació processal del Sr. Mohamed Bakhat va presentar un recurs d'empara en què manifestava que la sentència del Tribunal Superior de Justícia havia vulnerat el seu dret a obtenir de la jurisdicció una decisió completa i fonamentada en dret, ja que no s'havia pronunciat sobre el fet que s'estava tramitant davant de les autoritats espanyoles la cancel·lació dels seus antecedents penals en aquell país, que no havia comès cap delictes contra la salut pública i que estava suficientment integrat en la comunitat andorrana.

La manca d'un pronunciament complet comporta incórrer en incongruència omissiva, cosa que té transcendència constitucional i és susceptible d'emparament, perquè suposa una falta de protecció judicial.

Per acabar sol·licita al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs, que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringit els drets fonamentals al·legats, que anul·li les resolucions objecte de recurs "reposant a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries."

Setè

El 21 de setembre del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretenia el recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap

dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal considera que les sentències objecte de recurs procuren resposta a cadascuna de les al·legacions de la part recurrent i motiven, segons el seu parer, de manera totalment encertada, les decisions que adopten, fonamentant-les en l'ordenament jurídic andorrà.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-29-RE.

Fonament jurídic únic

El Sr. Mohamed Bakhat al·lega que s'ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció pel fet que el Tribunal Superior de Justícia, en la seva decisió del 19 d'abril del 2007, no hauria respost als arguments relatius a la demanda de cancel·lació dels seus antecedents penals a Espanya, el significat real de les seves declaracions davant el Servei de Policia i la seva integració a la vida andorrana.

El resum de les al·legacions invocades pel recurrent es troba en el tercer punt dels antecedents de la sentència del Tribunal Superior de Justícia. Tot i que el Tribunal Superior de Justícia no va reprendre les formulacions precises del Sr. Mohamed Bakhat, fa referència als antecedents penals al seu país d'origen, a les seves declaracions sobre els antecedents penals esmentats i a la seva instal·lació permanent en el Principat. En el punt següent, el punt 4, el Tribunal Superior de Justícia fa un resum dels arguments de resposta aportats pel Govern. D'això se'n desprèn que el Tribunal Superior de Justícia tenia un perfecte coneixement de les pretensions de les parts.

Seguidament, en els seus fonaments de dret, el Tribunal Superior de Justícia reprèn la cronologia del litigi i recorda que, el 9 de març del 2005, el recurrent va signar una declaració jurada en què manifestava que no tenia antecedents penals ni policials en el seu país d'origen ni en cap altre, així com tampoc tenia cap causa penal pendent. Per tant, el Tribunal Superior de Justícia dedueix de la documentació continguda en aquest dossier que la declaració indispensable per obtenir el permís de residència i treball contenia afirmacions errònies. Així mateix, el comportament del recurrent denota una "clara voluntat d'enganyar les autoritats andorranes", fet suficient per justificar la denegació de la renovació de la seva autorització de residència i treball.

Tenint en compte aquests elements, el recurrent no pot pretendre que el Tribunal Superior de Justícia no hagi pres en consideració les seves al·legacions, que el seu recurs hagi estat rebutjat sense un raonament jurídic coherent i que s'hagi vulnerat el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

En aquestes condicions, el recurs d'empara del Sr. Mohamed Bakhat, en aplicació de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, ha de ser inadmissiu a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-29-RE, interposat per la representació processal del

Sr. Mohamed Bakhat contra la sentència del 19 d'abril del 2007 i contra l'aute del 9 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, l'1 de febrer del 2008.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat